

Geachte leden van de commissie,

Hoofdstuk 3 van de Wet natuurbescherming regelt de bescherming van soorten dieren. Het soortenbeschermingsrecht zit ingewikkeld in elkaar, niet in de laatste plaats omdat de bescherming van een diersoort vaak een grondslag heeft in internationale verdragen en / of Europese richtlijnen. Een belangrijk onderscheid dat de wet maakt is het onderscheid tussen populatiebeheer, schadebestrijding en de jacht, waarvoor deels dezelfde maar deels ook andere regels gelden. Vandaag richten we ons op de jacht. De wet wijst vijf soorten dieren aan waarop kan worden gejaagd: de fazant, de wilde eend, de houtduif, de haas en het konijn (3.20 Wnb) en er mag pas gejaagd worden wanneer de minister de jacht voor een diersoort heeft geopend (3.22 Wnb j. 3.5 Rnb).

De wet bepaalt dat de jacht niet wordt geopend op soorten waarvan de “staat van instandhouding” in het geding is (3.22 Wnb). De “staat van instandhouding” is een in de wet gedefinieerd begrip met de vier parameters: Verspreiding, Populatie, Leefgebied (omvang en kwaliteit) en Toekomstperspectief, waarbij de beoordeling op het meest ‘sombere’ oordeel op een van parameters tevens het eindoordeel bepaalt. Alleen wanneer de staat van instandhouding niet in het geding oftewel gunstig is kan de jacht worden geopend. Het rapport van de universiteit van Wageningen (maart 2022) maakt duidelijk dat de Staat van instandhouding van de haas en het konijn “zeer ongunstig” is en het rapport van Sovon (ISSN-nummer: 2212 5027) concludeert dat de staat van instandhouding van de fazant, de houtduif en de wilde eend ongunstig is, in enkele gevallen zelfs “zeer ongunstig”. Er is dan ook geen andere conclusie mogelijk dat het openen van de jacht op de haas, het konijn, de fazant, de houtduif en de wilde eend in strijd is met de wet.

Toch heeft de minister deze zomer alleen de jacht op het konijn (in het hele land) en de jacht op de haas (in drie provincies) gesloten. Daarnaast laat de minister vooralsnog de landelijke vrijstellingen voor het doden van houtduiven en konijnen in stand. Deze landelijke vrijstelling geeft grondeigenaren de mogelijkheid om onder meer konijnen en houtduiven te doden wanneer deze diersoorten schade zouden kunnen aanrichten. Deze vrijstelling geldt het gehele jaar rond en er is geen sprake van een voorafgaande toetsing.

Om u een idee te geven over de aantallen: op grond van de jacht worden er elk jaar rond de 10.000 konijnen doodgeschoten. Op grond van de vrijstelling sneuvelen elk jaar ongeveer 5.000 konijnen. Daarnaast worden er elk jaar duizenden konijnen doodgeschoten op grond van provinciale vrijstellingen en ontheffingen. Bij de houtduif gaat het zelfs om een duizelingwekkend aantal van bijna 200.000 dieren per jaar, terwijl de staat van instandhouding van deze soort ongunstig is.

Mijn conclusie luidt dan ook dat de minister in het hele land de jacht op de haas, de fazant, de houtduif en de wilde eend dient te sluiten en bovendien de landelijke vrijstelling voor het doden van houtduiven en konijnen dient in te trekken. De wet is hier glashelder over.